

ת"פ 522/05/17 - מדינת ישראל נגד רביע חוסין

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 522-05-17 מדינת ישראל נ' חוסין(עציר)

לפני כבוד השופט אמיר טובי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רביע חוסין (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד גב' עינב איטסקו

ב"כ הנאשם: עו"ד גב' דוניה נעאמנה

הנאשם באמצעות הליווי

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודייתו בעובדות כתב אישום מתוקן (להלן: "**כתב האישום**"), במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש. כתב האישום מייחס לנאשם עבירות נשק מרובות, בשישה אישומים נפרדים, כפי שיפורט להלן.
2. במבוא לכתב האישום צוין כי בין הנאשם לנסר מחמוד ח'ליפה (להלן: "**נסר**") היו יחסי חברות, וכי בין שניהם לבין מוחמד שלאעטה (להלן: "**מוחמד**") קיימת הכרות.
3. בעובדות האישום הראשון נאמר כי במהלך שנת 2013 אובסמוך לכך רכשה הנאשם נשק מאולתר מסוג "קרלגוסטב" (להלן: "**הקרלו**"), עם מחסנית תואמת, מאדם שזהותו אינה ידועה למאשימה, תמורת 1,900 אירו, והחזיקם בביתו. מדובר בכלי שסוגל לירות כדור או קלע שבכוחם להמית אדם. בחלוף מספר חודשים, פנה הנאשם לנסר על מנת שימצא קונה לקרלו, ונסר שוחח עם מוחמד על כך. בהמשך הגיעו השניים יחדיו לביתו של הנאשם על מנת שמוחמד ירכוש את הקרלו מאת הנאשם. תחילה סיכמו הנאשם ומוחמד על תשלום סך 7,000 ₪ במועד נדחה תמורת הקרלו, ומוחמד לקח את הקרלו עימו. בהמשך, התגלע בין השניים ויכוח לגבי טיב הקרלו וסוכם כי מוחמד ימסור לנאשם אקדח תמורת הקרלו. בהתאם לאמור, מסר מוחמד לנאשם אקדח חצי אוטומטי מסוג סירקיס עם מנגנון הדק חסר ומנגנון הדק מאולתר שהיה מופרד מהאקדח. הנאשם החזיק באקדח עד ליום 5.4.2017 במקום

מסתור סמוך לביתו כשהוא עטוף בפיסת בד ובניילון. במסגרת אישום זה יחסה המאשימה לנאשם עבירה של סחר בנשק שלא כדין, לפי סעיפים 144(ב2)+(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ועבירות בנשק (רכישה והחזקה), לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין (שתי עבירות).

4. בעובדות האישום השני נאמר כי במהלך שנת 2013 ביקש הנאשם מנסר שישיג עבורו נשק. נסר נעתר לבקשה, ובהמשך לכך הגיע לביתו של הנאשם כשהוא נושא ומוביל אקדח מסוג FN, מחסנית וכדורים תואמים, אותם רכש הנאשם תמורת 20,000 ₪. בהמשך רכש הנאשם מנסר שתי מחסניות נוספות וכן מאות כדורים בקוטר 9 מ"מ התואמים לאקדח ולמחסניות. בחלוף מספר חודשים, מכר הנאשם את האקדח וכן מחסנית אחת תמורת 19,000 ₪, והמשיך להחזיק בשתי המחסניות התואמות עד ליום 5.4.2017, במקום מסתור סמוך לביתו כשהן עטופות בפיסת בד. בגין אישום זה יחסה לנאשם עבירה של סחר בנשק שלא כדין, לפי סעיפים 144(ב2)+(ג) לחוק העונשין, ועבירות בנשק (רכישה והחזקה), לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין (שתי עבירות).

5. בעובדות האישום השלישי נאמר כי במהלך שנת 2015 רכש הנאשם ממוחמד, בעקבות הצעה של מוחמד, אקדח מצרי מסוג חלואני (להלן: "**האקדח**") ושתי מחסניות ריקות תואמות, תמורת 14,000 ₪. מספר חודשים לאחר מכן ביקש הנאשם מנסר כי יאתר קונה לאקדח. נסר נענה לבקשה, ותיווך בין הנאשם לבין אחר, שרכש את האקדח, מחסנית ו-25 כדורי 9 מ"מ, תמורת 17,000 ₪. נסר מסר את האקדח, המחסנית והכדורים לקונה, קיבל מידי אחר את התמורה אותה העביר לנאשם והלה העביר לו 1,000 ₪ בעבור התיווך בעסקה. הנאשם המשיך להחזיק במחסנית הנוספת התואמת לאקדח עד ליום 5.4.2017 במקום מסתור סמוך לביתו כשהיא עטופה בפיסת בד. בגין אישום זה יחסה לנאשם עבירה של סחר בנשק שלא כדין, עבירה לפי סעיפים 144(ב2)+(ג) לחוק העונשין, ועבירות בנשק (רכישה והחזקה), לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין (שתי עבירות).

6. בעובדות האישום הרביעי נאמר כי במהלך שנת 2016 רכש הנאשם מאחר אקדח חצי אוטומטי מסוג KOCH& HECKLER מודל P7M13 קליבר 9 מ"מ, תמורת 17,000 ₪. הנאשם החזיק באקדח זה עד ליום 5.4.2017 במקום מסתור סמוך לביתו. בגין אישום זה יחסה לנאשם עבירות בנשק (רכישה והחזקה), לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין (שתי עבירות).

7. באישום החמישי נאמר כי במהלך שנת 2013 רכש הנאשם מאחר שני רימוני הלם תמורת 800 ₪. בסוף שנת 2015 מכר הנאשם לנסר, לפי בקשתו של נסר, את רימוני ההלם בשל סכסוך אליו נקלע האחרון, תמורת קיזוז חוב של הנאשם לנסר בסך 400 ₪. הנאשם מסר את הרימונים לנסר. באישום זה יחסה המאשימה לנאשם עבירה של סחר בנשק שלא כדין, עבירה לפי סעיפים 144(ב2)+(ג) לחוק העונשין, ועבירות בנשק (רכישה והחזקה), לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין.

8. בעובדות האישום השישי נאמר כי במהלך שנת 2016 הציע נסר לנאשם לרכוש אקדח מסוג CZ תמורת 12,500 ₪ והנאשם הסכים. נסר שילם סך 9,000 ₪ תמורת האקדח והנאשם שילם את היתרה. בגין מעשים אלה יחסה לנאשם עבירת סיוע לעבירות בנשק (רכישה), לפי סעיף 144(א) רישא +31 לחוק העונשין.

עד כאן עובדות כתב האישום.

9. לאחר שהתקיימו שתי ישיבות הוכחות ונשמעו חמישה עדים, הודיעו הצדדים ביום 15.2.2018 כי הגיעו להסדר טיעון כמפורט לעיל. בהתאם להסדר הטיעון חזר בו הנאשם מכפירתו והודה במיוחס לו כאמור, והורשע על סמך הודייתו. לבקשת ב"כ הנאשם, הוריתי על עריכת תסקיר בטרם שמיעת הטיעונים לעונש.

תסקיר שירות המבחן

10. בתסקיר שירות המבחן מיום 27.3.2018 צוין כי הנאשם הינו תושב דיר חנא, בן 32, נשוי ואב לשני ילדים - הבכור בן 4 שנים והצעיר בן שנה. טרם מעצרו היה הנאשם - לדבריו - בעל עסק מורשה ושתי חברות בתחום העפר, בהם הועסקו 12 עובדים.

בתיאוריו את מישורי חייו השונים, הציג הנאשם עצמו כאדם מלומד שגדל במשפחה בעלת ערכים מסורתיים, הידועה בשמה הטוב באזור ונעדרת כל מעורבות בפלילים

11. לחובתו של הנאשם הרשעה משנת 2002 בעבירות בטחון, בגין נדון למאסר בן 9 שנים, אותו ריצה עד לשנת 2010. בהתייחס להרשעתו הנ"ל ציין הנאשם בפני קצינת המבחן, כי עבר שטיפת מוח וכי התפתה לבצע את העבירות על רקע גילו הצעיר, הפיתוי הכספי והכרה לאומית וחברתית. כן הוסיף, כי עם השלמת תקופת מאסרו, הוא ניתק את קשריו הפוליטיים, הפך לאדם שומר מצוות ומסורת, דבר שהוביל להתמתנות בהשקפת עולמו. צוין כי במהלך תקופת מאסרו השלים הנאשם את לימודיו וסיים תואר ראשון בלימודי דת האיסלאם ותואר שני בתקשורת.

12. בהתייחס לתנאי מעצרו כיום, תיאר הנאשם קושי רגשי הנובע מחוויות מתקופת מאסרו, שכללה, לדבריו, התנכלויות ואלומות. לדבריו, מאז נעצר, הקשיים הרגשיים אותם נשא ולא שיתף בהם איש, עולים ומציפים אותו.

13. באשר לעבירות נשוא דיון זה, ציין שירות המבחן כי הנאשם נוטל אמנם אחריות למעורבותו בהן, ומביע צער וחרטה מילולית בהתייחס לביצוען והשלכותיהן, אך מתקשה לבצע התבוננות פנימית באשר למניעים שהובילו אותו לבצען ולמשמעויות הכרוכות בהן. לדבריו, רכישת הנשק נעשתה על רקע הגנה עצמית כבעל עסק ומתוך רצון לזכות בתחושת בטחון, לאחר שלדבריו חווה מספר גניבות, איומים וסחיטה מצד גורמים שונים, ולא קיבל מענה וסיוע מגורמי אכיפת החוק עד שנאלץ לפנות לפתרון אישי על דרך של רכישת הנשק נשוא הדיון. את מכירת הנשק הסביר הנאשם על רקע הצורך בהחלפה לנשק חדיש יותר תוך ששלל שיקולי רווח.

14. קצינת המבחן ציינה כי מדובר באדם בעל יכולות ורבאליות וקוגניטיביות ברמה גבוהה. נאמר כי לאחר מאסרו הראשון, הוא תאר יכולת ליציבות והתפתחות תעסוקתית גבוהה, במקביל להתמסדותו המשפחתית. יחד עם זאת ניכר באופן בולט פער בין שאיפות נורמטיביות למציאות וריצוי המשפחה, לבין מעורבותו בפלילים בעבירות נשנות וחמורות. פער זה לצד עמדותיו המצמצמות ממעורבותו בסחר

בנשק, מקשה על הבנת מניעיו של הנאשם והגורמים שברקע ביצוע העבירות.

שירות המבחן הוסיף כי על אף השתדלותו של הנאשם להציג מניעים קוגניטיביים שעמדו ברקע לעבירות, כגון צורך בכסף להפעלת העסק, איומים וכו' ניכר כי בביצוען יש חזרתיות והיעדר יכולת מספקת להצבת גבול לעצמו ולאחר. כן צוין, כי ההתנהלות האמורה מראה על קיום קשרים שוליים ובעייתיות בשיקול הדעת, הידועים כגורמים מגבירי סיכון להישנות מעורבות חוזרת בפלילים. על סמך האמור העריך שירות המבחן כי הסיכוי לשיקום אינו מספק, וכי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד.

15. נוכח האמור, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית לגבי הנאשם, תוך שקבע כי קיים צורך בענישה מוחשית, שתחדד עבורו את הגבולות ותהווה גורם מרתיע בפני ביצוע עבירות דומות בעתיד.

ראיות הצדדים לעונש

16. בטרם נשמעו טיעוני הצדדים לעונש הוגשו ראיותיהם.

המאשימה הציגה את המרשם הפלילי של הנאשם (מע/1) ממנו עולה כי לחובתו הרשעה מבית המשפט המחוזי בנצרת, בעבירות הבאות: סיוע לאויב במלחמה, ניסיון לגרום למות אדם, קשירת קשר לפשע, השתייכות לארגון טרוריסטי ושידול לחברות בהתאגדות בלתי חוקית. בגין הרשעה זו נדון הנאשם, כאמור, ל - 9 שנות מאסר בפועל. כן הוצגו כתב האישום וגזר הדין הקודמים בעניינו של הנאשם (מע/2) וכן פלט מאסרים של שב"ס (מע/3).

בקליפת אגוז, מגזר הדין עולה, כי בהיותו בן 16, הצטרף הנאשם לארגון הפת"ח והניח מטען חבלה בתחנת הסעה, במטרה לפגוע בחיילים. למרבה המזל, המטען לא התפוצץ בזכות גילוי מבעוד מועד. הנאשם נדון ל-9 שנות מאסר וסיים לרצות את מאסרו ביום 21.4.2010.

17. מטעם הנאשם הוגשו רישיון קבלן לעבודות הנדסה בנאיות, בו הוא מחזיק, וכן מכתבי המלצה שניתנו בעניינו ובנוסף חוות דעת פסיכולוגית המתייחסת לבנו הבכור. כמו כן העידו מטעם הנאשם מספר עדי אופי, כדלקמן:

ד"ר מאזן עלי, רופא שיניים במקצועו, אחראי על עמותת חקלאית המאגדת כשלושים חקלאים מדיר חנא ובנוסף אחראי על תיירות ופיתוח חקלאי בכפר. העד ציין כי הוא מכיר את הנאשם מזה מספר שנים וכי הלה נהג לתרום ברוחב לב לעבודות שונות כגון דרכים חקלאיות, מפגעים וכיוצ"ב הואיל והוא מחזיק בציד המתאים. ד"ר עלי ציין כי הוא מרכז את פסטיבל הזית בכפר, פרויקט שנועד לחזק את הדו קיום. לדבריו, בכל פעם שפנה לנאשם הוא תמך בפסטיבל תוך שידע כי התרומה מיועדת לפסטיבל הפועל למען דו קיום. אשר לעבירות המיוחסות לנאשם בתיק דנא, ציין העד כי הוא יודע שמדובר בעבירות שעניינן החזקת נשק אם כי אינו בקיא בפרטים לגבי כמות הנשק והיקף העסקאות בהן מדובר.

אביו של הנאשם, סאלח חוסיין, סיפר על ההתמודדות של המשפחה עם מאסרו הקודם של הנאשם. לדבריו, מעורבותו של הנאשם, שהיה אז קטין כבן 16, במעשים החומרים בהם הורשע, נפלה על המשפחה כרעם ביום בהיר. מדובר בנער שהיה מופנם ונורמטיבי לחלוטין. חרף הסתבכותו, המשיכו הוריו של הנאשם לתמוך בו ועמדו על כך שיסיים את בחינות הבגרות וישלים את לימודיו. לדברי האב, המשפחה עברה תקופה קשה במהלך

מאסרו של הנאשם. לאחר שחרורו של הנאשם, שינסה המשפחה מותניים ועשתה הכל על מנת לשקם אותו, הגם שאבי המשפחה מימן באותם ימים לימודיהם של שניים מילדיו בחו"ל. האב הוסיף כי הוא מוכן לערוב לנאשם ונכון לשאת בכל עונש במקומו.

מר סעיד חוסין, עובד הרשות המקומית בדיר חנא, המועמד לראשות המועצה, העיד כי הכיר את הנאשם, בין היתר על רקע היותו קבלן לעבודות עפר, אינסטלציה, ביוב, מים וכבישים. הלה סיפר כי הנאשם ביצע פרויקטים עבור המועצה המקומית וכן עבור תאגיד המים וכי הוא איש מקצוע טוב שביצע את עבודתו נאמנה. עוד העיד כי הנאשם תרם לפרויקטים בדיר חנא, כגון ניקיון בית הקברות וכי הוא מסייע לוועדת הסולחה הפועלת בכפר, ואשר שמה לה למטרה להשלים בין בחורים צעירים.

אישתו של הנאשם, הגב' סוג'וד חוסיין, סיפרה כי היא בעלת תואר ראשון בחינוך הגיל הרך וכן סטודנטית בחוג לפסיכולוגיה באוניברסיטה הפתוחה. לדבריה, בהיותו בבית הסוהר תמך בה הנאשם ועודד אותה לצאת ללימודים. עוד הוסיפה כי העול שנפל על כתפיה כבד מנשוא שכן היא בסה"כ בת 24 שמצאה עצמה מטפלת לבדה בשני ילדים קטנים. לדבריה, בנה הבכור סובל מבעיות פסיכולוגיות המחייבות טיפול.

טיעוני המאשימה לעונש

18. בטיעוניה לעונש סקרה המאשימה את העובדות העומדות בבסיס כתב האישום. בהתייחס לנסיבות ביצוע אותן עבירות, הדגישה המאשימה כי מעשיו של הנאשם לוו בתכנון מוקדם ומוקפד של הפרטים וכי לא מדובר בהחלטה ספונטנית או במעשה שהוא בגדר מעידה חד פעמית, אלא בנאשם שהתעסק באמל"ח על פני תקופה ארוכה ולאורך שנים. כן הודגש חלקו הדומיננטי של הנאשם בביצוע העבירות, שעה שעמד בקשרים עם סוחרי נשק, איתר מוכרים וקונים פוטנציאליים ופעל לקידום עסקאות נשק, תוך שהוא מפיק מהן רווח. עוד נטען כי סוג כלי הנשק וכמות כלי הנשק אותם רכש הנאשם, החזיק וסחר בהם מהווים שיקול בעל חשיבות מכרעת בעת בחינת חומרת העבירות ונסיבותיהם, משמדובר באמל"ח שמסוגל להביא לפגיעות בנפש ולתוצאות חמורות של קטילת חיי אדם.

בהתייחס לדבריו של הנאשם בפני שירות המבחן, כאילו ההצטיידות באמל"ח נעשתה לצורך הגנה עצמית, ציינה המאשימה כי הדבר הוכר בפסיקה כשיקול לחומרה שכן דבריו אלה של הנאשם מעידים כי התכוון לעשות שימוש בכלי הנשק. בנוגע לאישום החמישי הפנתה המאשימה לכך שהנאשם מכר רימוני הלם לחברו, ביודעו כי הלה רוכש אותם על רקע סכסוך בינו לבין אחר. יש בכך כדי ללמד על המסוכנות הרבה הנשקפת מנאשם שלא בחל באמצעים, והפיץ כלי נשק בהם החזיק, ביודעו כי עשוי להיעשות בהם שימוש.

19. המאשימה הפנתה למדיניות הענישה הנהוגה, הנלמדת מהפסיקה אותה הציגה, ואשר מצביעה על המסוכנות הטמונה בעבירות של החזקה וסחר בנשק, כמו גם על הצורך להחמיר בענישה של מי שהורשע בעבירות מסוג זה. בפסקי הדין שהובאו על ידי המאשימה, לרבות גזר הדין שניתן בעניינו של נסר, שותפו של הנאשם בפרשה זו, נגזרו על המורשעים בעבירות נשק עונשים הנעים בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל. המאשימה הדגישה כי מדיניות הענישה היא רק אחד השיקולים שאותם בית המשפט מצווה לשקול.

בשים לב לעבירות החמורות בהן הורשע הנאשם, להיקף העסקאות ולסוגי הנשק סבורה המאשימה כי

מתחם העונש ההולם לכלל האישומים יחד, נע בין 6 - 10 שנות מאסר בפועל, בצירוף מאסר מותנה משמעותי וקנס כספי.

20. בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הודגש עברו הפלילי החמור של הנאשם, שהורשע בביצוע עבירות בטחון. כן צוין כי הנאשם שוחרר ממאסר בשנת 2010, כאשר כבר בשנת 2013 חזר לעסוק בפלילים, כפי שעולה מכתב האישום. לזכות הנאשם זקפה המאשימה את העובדה שהודה בעבירות בהן הורשע במסגרת הסדר טיעון, הגם שלא הודה בהזדמנות הראשונה. בנוסף, הפנתה המאשימה לתסקיר שירות המבחן אשר לא ראה לבוא בהמלצה טיפולית לגבי הנאשם תוך שקבע כי יש צורך בענישה מוחשית וברורה שתחדד עבור הנאשם את הגבולות ותרתיעו מפני הסתבכות חוזרת בעתיד.

21. נוכח האמור, ביקשה המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר ברף הבינוני גבוה של המתחם שהציגה.

טיעוני ההגנה לעונש

22. בפתח דבריה, ציינה ב"כ הנאשם כי אכן מדובר בעבירות חמורות בהן הודה הנאשם הודאה מלאה ומפורטת למן ראשית חקירתו. לדבריה, הודאה זו גרמה למעצרים של שותפיו והעמדתם לדין של אחדים מהם, הגם שהיו ראיות נגדם אילולא הודעתו של הנאשם. יתר על כן, הנאשם הוביל את המשטרה למקום מחבוא הנשק על אף שזה היה מוטמן באדמה במקום מרוחק מביתו. בכך ביקש ליטול אחריות על מעשיו ולפתוח דף חדש.

עוד ציינה הסנגורית כי אחד הנשקים היה עם הדק מאולתר, כשמשמעות הדבר היא, לטענתה, כי אין בכוחו לפגוע. כן הודגשה העובדה כי לא הייתה פגיעה ממשית בנפש או ברכוש, ואף לא כוונה לפגיעה מעין זו. לגבי חלקו של הנאשם בביצוע העבירות נטען, כי בחלק מהאישומים לא הנאשם הוא שיזם את עסקאות הנשק אלא אחרים.

23. ההגנה טענה עוד כי מאסר ממושך אינו חזות הכל וכי ניתן להרתיע את הנאשם בדרכים חלופיות. בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות נאמר, כי הנאשם הנו איש משפחה שאינו מקיים אורח חיים עברייני אלא חי חיים נורמטיביים. ב"כ הנאשם ביקשה ליתן משקל רב לפוטנציאל השיקומי של הנאשם, המביע רצון עז לשקם עצמו, והוסיפה כי מאסר ממושך יפגע מהותית בנאשם ומשפחתו. לעניין זה נטען כי שירות המבחן התעלם מפוטנציאל השיקום בעת שהמליץ על ענישה מוחשית.

24. לעניין מדיניות הענישה ציינה ב"כ הנאשם, כי בעבירות נשק קיים לבית המשפט שיקול דעת רחב וקושי בקביעת מתחם ענישה אחיד שכן כל מקרה ונסיבותיו. בפסקי הדין שהוצגו מטעם ההגנה נגזרו על המורשעים בעבירות נשק עונשים הנעים בין 7 ל- 54 חודשי מאסר. כמו כן צוין, כי על שותפו של הנאשם נסר נגזרו שש שנות מאסר וכי ערעור שהוגש על חומרת העונש תלוי ועומד בפני בית המשפט העליון.

דבר הנאשם

25. בדברו האחרון, סיפר הנאשם על אודות הטראומה שחוה בעת מאסרו הראשון. לדבריו, הוא היה בן 16 שנים שלא יודע להבדיל בין טוב לרע, והיה נתון בתנאים קשים של אסירים ביטחוניים, לרבות בידוד

מוחלט משך שנתיים. הנאשם הוסיף כי הוא פונה אל בית המשפט וכי אינו מישר מבט אל עבר משפחתו - הוריו, אשתו, ילדיו והאנשים המכובדים שבאו להעיד לטובתו - משום שהוא חש כלפיהם בושה וכלימה על המעשים בהם הסתבך.

לדבריו, לאחר שחרורו החליט להשתנות ולפתוח דף חדש ובעזרת הוריו התחיל לעבוד והקים עסק מתוך חלום להפוך לעסק משגשג ומוביל בתחום הבניה והפיתוח. בשנת 2012 הכיר את אשתו, שתמכה בו רבות והאמינה בו, והכרות זו חוללה שינוי גדול בחייו. בשנת 2014 נולד בנו הבכור, אירוע שגרם לשינוי נוסף. הנאשם הוסיף כי הוא אמנם טעה כשהסתבך בעבירות נשוא התיק הנוכחי מבלי ליתן דעתו להשלכות מעשיו, אך הוא מודה במעשיו ונוטל אחריות מלאה עליהם.

לבסוף בקש הנאשם הזדמנות נוספת ויחידה לחזור לשגרת חייו, לגדל את ילדיו על מנת שלא יגדלו כשאביהם מאחורי סורג ובריש ובקש לאפשר לו להמשיך את השינוי שחולל בחייו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה ההולם

26. בפתח הדברים יצוין, כי העבירות בהן הורשע הנאשם - אף שבוצעו על פני תקופה ממושכת - מקימות אירוע עברייני אחד. כך, בהתאם לקווים המנחים שהותוו בפסיקה, נמצא כי בין העבירות קיים "קשר ענייני הדוק", המאופיין בשיטתיות בביצוען, ומעצם היותן חלק מאותה מסכת עבריינית, שעניינה עיסוק חוזר ונשנה בנשק בצורה בלתי חוקית, לרבות רכישה, החזקה וסחר בו. לסיווג מעשים עברייניים כאירוע אחד או כאירועים נפרדים, ראו ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014); ע"פ 5668/13 **ערן מזרחי נ' מדינת ישראל** (17.3.2016); ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' יוסף דלאל** (3.9.2015).

27. משמצאנו כי בפנינו אירוע עברייני אחד, יש לקבוע לו מתחם עונש הולם, בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. ככלל, מתחם הענישה ההולם ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה, ולשם כך נדרש בית המשפט להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40ג לחוק העונשין.

28. העבירות המרכזיות בהן הורשע הנאשם - סחר, רכישה והחזקת נשק - הן חמורות ביותר. בית המשפט העליון עמד לא אחת על כך שעבירות בנשק הפכו זה מכבר למכת מדינה של ממש שיש צורך להתייחס אליה בחומרה, זאת מן הטעם שהן מקימות פוטנציאל להסלמה עבריינית, ויוצרות סיכון ממשי לשלום הציבור וביטחונו, הוא הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות אלה (ראו: ע"פ 9373/10 **חמד וותד נ' מדינת ישראל** (14.9.2011); ע"פ 2251/11 וע"פ 2368/11 **מדינת ישראל נ' ג'מאל נפאע** (4.12.2011); ע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל** (21.02.2012); ע"פ 2918/13 **דבס נ' מדינת ישראל** (18.7.2013); ע"פ 5913/11 **תאר הייב נ' מדינת ישראל** (12.9.2012); ע"פ 5900/15 **אייל מעוז נ' מדינת ישראל** (10.5.2016); ע"פ 8959/14 **דניאל בן סימון נ' מדינת ישראל** (24.6.2015).

29. המגמה ההולכת וגוברת בפסיקת בתי המשפט מזה שנים הינה של החמרה במדיניות הענישה כלפי

המבצעים עבירות בנשק, וביתר שאת כשמדובר בסחר בנשק. יפים לעניין זה דברי בית המשפט בע"פ 5814/14 **עספור נ' מדינת ישראל** (14.6.2015):

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן המיוחדת של עבירות סחר בנשק ועל הסכנות הצפויות מעבירות כאלה, אשר עשויות לסלול את הדרך לפעילות אלימה ובלתי חוקית; והדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית, שבה נשק המוחזק באופן בלתי חוקי עלול להתגלגל אף לידי אלו המבקשים להוציא אל הפועל פעילות חבלנית עוינת (ע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.11.2007); ע"פ 2251/11 ג'מאל נפאע נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 5 (4.12.2011) (להלן: עניין נפאע))... **הנה כי כן המגמה היא החמרת הענישה בעבירות סחר בנשק, וזאת לנוכח מימדיה המדאיגים של תופעת הסחר הבלתי חוקי בנשק; הסכנות הנשקפות ממנה; וכן הקלות היחסית שבה ניתן לבצען**". (ההדגשה הוספה - א.ט.).

כן ראו דברי בית המשפט בע"פ 5080/15 **עביד נ' מדינת ישראל** (10.3.2016):

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן המיוחדת של עבירות בנשק ועל הסכנות הצפויות מעבירות כאלה, אשר גורמות לפעילות עבריינית אחרת ומאיימות על שלום הציבור כולו (ע"פ 4450/11 **עספור נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (8.2.2012); ע"פ 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 5 (4.12.2011); ע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.11.2007)). על כן, **בית משפט זה אימץ עמדה עקרונית לפיה יש להחמיר, ככלל, בענישתם של נאשמים שהורשעו בעבירות נשק בכלל ובעבירות סחר בנשק בפרט** (ע"פ 319/11 מדינת ישראל נ' יאסין [פורסם בנבו] (4.12.2011); ע"פ 6210/10 מדינת ישראל נ' אגבריה [פורסם בנבו] (23.3.2011)). נפסק בהקשר זה, כי **"יש למגר תופעה של סחר, בכלל זה ניסיון או סיוע, נשיאה והובלה של נשק. שומה לעשות לבטחון הציבור הרחב, ואין מקום לגישה עונשית מקלה כלפי המערער ואחרים שכמותו, שמסכנים חיי אדם בצורה שכזו"** (ע"פ 7317/13 חג'אב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 לפסק דינו של השופט נ' סולברג (19.5.2014)). (ההדגשות אינן במקור - א.ט.).

30. לפי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, הוא רכש, החזיק ואף סחר בנשק מסוגים שונים ובתחמושת בהזדמנויות שונות, לאורך מספר שנים, בהפיקו רווחים מפעילות זו. אין צורך להכביר מילים באשר לנזק הפוטנציאלי והפגיעות הנרחבות שעלולות היו להיגרם כתוצאה משימוש באמצעי הלחימה המנויים בכתב האישום. התופעה של שימוש בנשק, המביא לא אחת לקיפוח חיי אדם תפסה ממדים מדאיגים לאחרונה. אין לך כמעט שבוע שבו לא נרצח אדם מירי, בין אם במסגרת חיסול חשבונות בין עבריינים, בין אם על רקע סכסוך נקודתי ובין אם מכדור תועה. הסחר בנשק מהווה חלק מאותה שרשרת של פעילות עבריינית, המובילה להסלמת האלימות והפורענות והשלטת פחד ואימה על מגזרים נרחבים בחברה. אין כל מקום להשלים עם תופעה זו. יש להילחם בה ללא לאות, בין היתר על ידי הטלת עונשים מחמירים.

31. דברי הנאשם בפני שירות המבחן, לפיהם נועד הנשק לשמש לצורך הגנה עצמית אינם עולים בקנה אחד עם עובדות כתב האישום. כמות העסקאות, תדירותן והיקפן אף אינה מתיישבת עם גרסה זו. הדעת

נותנת כי אדם החפץ להצטייד בנשק לצורך הגנה עצמית, יצטייד בכלי נשק אחד שימש אותו לכל אורך התקופה בה הוא חש מאוים. הדברים נאמרים לא מתוך מתן הכשר להתנהלות מעין זו אלא על מנת להבליט את האבסורד בגרסת הנאשם. מדובר במי שרכש, החזיק וסחר בכלי נשק רבים, על פני תקופה של כארבע שנים. בנוסף, העובדה שהנאשם רכש והחזיק, בין היתר, ברימוני הלם, חותרת תחת גרסת ההגנה העצמית שהעלה, שהרי נשק מסוג זה אינו משמש, ברגיל, לצורך הגנה עצמית. מכל מקום, בהשגת נשק לצורך הגנה עצמית כאמור, ממילא אין כדי להפחית מחומרת המעשה, כפי שצוין בע"פ 5646/15 **תיהאווני נ' מדינת ישראל** (14.2.2016), זאת לנוכח פוטנציאל הסלמת האלימות והפגיעה באחרים.

לא זו אף זו, העובדה שהנאשם מכר לנשר את רימוני ההלם, בשל סכסוך אליו נקלע נשר עם אחר, מעידה כי הנאשם היה מודע, ולכל הפחות שווה נפש לאפשרות שייעשה בהם שימוש אלים כאמור במסגרת יישוב אותו סכסוך.

32. אין בידי לקבל את טענת ב"כ הנאשם, כי באישום הראשון מדובר בעבירות בנשק "לא תקין אשר אין בכוחו לפגוע", נוכח היותו עם מנגנון הדק חסר. זאת נוכח העובדה שהנאשם הודה בעובדות המפורטות בסעיף 5 לאישום הראשון, שם צוין במפורש כי האקדח נשוא אותו אישום הנו "כלי שסוגל לירות כדור או קלע שבכוחם להמית אדם". משכך, אין הנאשם רשאי להחזיק את המקל בשני קצותיו ובמסגרת הטיעונים לעונש להעלות טענות שחותרות תחת הודאתו כאמור.

33. שלא כדעת ב"כ הנאשם, איני רואה לייחס חשיבות רבה לכך שבמקצת האישומים לא הנאשם הוא זה שיזם את עסקאות הנשק. מתיאור העובדות המפורטות בכתב האישום, עולה כי הנאשם היה גורם דומיננטי בביצוע העסקאות, ובמרבית המקרים הוא שיזם את הפניות לאחרים לצורך מכירת או רכישת כלי הנשק. כך, לפי האישום הראשון, בשנת 2013 פנה לנשר בבקשה שימצא קונה לקרלו. לפי האישום השני, בשנת 2013 ביקש מנשר ששיג עבורו נשק, ובהמשך לכך פנה לאחר וביקש שימצא עבורו קונה לנשק שרכש. לפי האישום השלישי, בשנת 2015 פנה לנשר וביקש ממנו שימצא קונה לאקדח נוסף. התנהלות זו מצביעה בבירור על היות הנאשם היוזם והרוח החיה מאחורי אותן עסקאות. מנגד, פניות שנעשו לנאשם על ידי אחרים לצורך ביצוע עסקאות לא נפלו על אוזניים ערלות, ונענו בחיוב על ידו. כך על פי האישום השלישי והחמישי, פניות שיזמו אחרים, נעשו בשנת 2015, לאחר שכבר הכירו את הנאשם כמי שיש לו עניין וזיקה לביצוע עסקאות בנשק כאמור. התמונה המצטיירת ממקבץ האמור רחוקה מלתאר אדם שנגרר לביצוע העבירות על ידי אחרים, כי אם מי שיזם, תכנן ומימש תוכניותיו, תוך ניצול קשריו עם העולם העברייני לצורך הוצאתן לפועל של אותן עסקאות שרקח.

34. עיון בפסקי דין שניתנו לגבי עבירות נשק בנסיבות דומות או קרובות, מלמד כי מדיניות הענישה כוללת, ביו היתר, עונשי מאסר בפועל למשך מספר שנים מאחורי סורג ובריח.

כך למשל בת"פ 30145-12-11 (מחוזי חי') **מדינת ישראל נ' ח'טיב** (6.2.2012) הורשע הנאשם על פי הודייתו בשתי עבירות של סחר בנשק שלא כדין ובשתי עבירות של החזקת נשק שלא כדין ונדון לעונש של 4.5 שנות מאסר בפועל. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון (ע"פ 2405/12 **חטיב נ' מדינת ישראל** (17.11.2013)).

בת"פ (מחוזי ב"ש) 8283/09 **מדינת ישראל נ' אבו סעלוק** (10.2.2011) הורשע הנאשם בעשרות עבירות נשק (סחר, רכישה, החזקה ונשיאה) ב-19 אישומים שונים ונדון ל-13 שנות מאסר בפועל.

בע"פ 4154/16 **דהוד נ' מדינת ישראל** (19.1.2017) נדחה ערעור על חומרת העונש של מי שמכר לסוכן משטרה, בשני מועדים, אקדח וכן רובה ציד מאולתר. בית המשפט המחוזי קבע באותו מקרה שני מתחמים בני 2-5 שנות מאסר כל אחד, וגזר עונש כולל של 45 חודשי מאסר.

בע"פ 1397/16 **מדינת ישראל נ' חמאיל** (6.9.2016) נדחה הערעור בעניינו של מי שמכר לסוכן משטרה, בשלוש הזדמנויות שונות, כלי נשק (רובה M-16; תת מקלע קרל גוסטב; רובה M-16 ואקדח מסוג FN). בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש של 3-6 שנות מאסר וגזר על הנאשם 48 חודשי מאסר. בערעור ציין בית המשפט העליון כי ראוי היה לגזור באותו מקרה עונש חמור יותר, אך החליט שלא להתערב בעונש שנגזר מאחר שלא הייתה חריגה ממשית מרמת הענישה המקובלת.

35. יצוין, כי נסר, המעורב אף הוא בפרשה זו, ומי שהורשע גם כן בששה אישומים הנוגעים לעבירות נשק, נדון ל-6 שנות מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, כאשר נקבע כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין 4 ל-8 שנות מאסר (ת"פ 12695-05-17 (מחוזי חי') **מדינת ישראל נ' ח'ליפה** (21.2.2018)). עוד יוער כי מוחמד, המעורב האחר באותה פרשה, אשר הורשע בשתי עבירות של סחר בנשק וכן עבירות בנשק (החזקה) במסגרת שלושה אישומים (ת"פ 633-05-17 (מחוזי חי') **מדינת ישראל נ' שלאעטה**), נדון ל-4 שנות מאסר בפועל לאחר שנקבע כי המתחם ההולם בעניינו נע בין 3-6 שנות מאסר בפועל.

36. מאחר שעסקינן באותה פרשה ממש, הרי שיש ליתן משקל לעקרון אחידות הענישה, עליו נאמר כי הוא **"משקף את ערכי השוויון, ההגנות והצדק, ואף את האינטרס לשמור על אמון הציבור בהליך הפלילי ובמערכת המשפט"** (ע"פ 5195/11 **קריניאן נ' מ"י** (28.3.2012)). בע"פ 2580/14 **חסן נ' מדינת ישראל** (23.9.2014) נאמר:

"עקרון אחידות הענישה הוא עקרון יסוד במשפט הפלילי אשר נועד להבטיח שוויון בפני החוק ולמנוע שרירות בענישה. עקרון זה מורה כי יש להחיל שיקולי ענישה דומים על מי שביצעו עבירות דומות במהותן, בנסיבות דומות ובעלי נסיבות אישיות דומות. עקרון זה מקבל משנה חשיבות כאשר מדובר בנאשמים שונים המורשעים בגדרה של אותה פרשה. במצב דברים זה מצדד עקרון אחידות הענישה בהטלת עונשים דומים על מי שביצעו מעשים דומים וכן בשמירה על יחס של שקילות בין מבצעים של מעשים הנבדלים זה מזה במנינם, חומרתם או בנסיבותיו האישיות של המבצע" (ההדגשה שלי - א.ט.).

לעניין זה ראו גם ע"פ 8066/15 **חנן נ' מדינת ישראל** (16.10.2016).

37. לאור מקבץ האמור, בשים לב לחומרת העבירות בהן מדובר, נסיבות ביצוען לרבות התכנון והשיטתיות שנלוו להן, העובדה שבוצעו לאורך שנים, ונוכח מדיניות הענישה הנוהגת ועקרון אחידות הענישה, אני מוצא להעמיד את מתחם העונש ההולם בגין כלל העבירות בהן הורשע הנאשם בין 4 - 8 שנות מאסר.

גזירת העונש בתוך המתחם

38. בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות ראיתי להביא בחשבון לקולא את הודאתו של הנאשם, אם כי הודאה זו ניתנה לאחר שנשמעו חלק מעדי התביעה. בהודאה זו היה כדי להביא לחסכון בזמן שיפוטי יקר והיא מגלמת נטילת אחריות מצד הנאשם על מעשיו.

39. לחומרא ראיתי להביא בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם. כאמור, אין זו היתקלותו הראשונה של הנאשם עם החוק, לאחר שבעבר הסתבך בעבירות ביטחון חמורות בגין ריצה עונש מאסר ממושך. חרף דבריו על אודות הטראומה שחוה במהלך מאסרו הקודם והתנאים הקשים בהם הוחזק, בין היתר בתנאי בידוד, כדבריו, והמחיר הכבד ששילמה משפחתו בגין מעשיו, הרי שהנאשם לא השכיל, למרבה הצער יש לומר, להפיק את הלקחים המתבקשים מהמחיר ששילם בעבר, ושב והסתבך בעבירות חמורות פעם נוספת.

דבריה של רעייתו הצעירה כמו גם דברי אביו של הנאשם היו נוגעים ללב. אין בלבי ספק כי משפחתו משלמת מחיר כבד על התנהלותו העבריינית של הנאשם. מדובר במשפחה נורמטיבית ובהורים שעברו מסע קשה עם מאסרו הקודם של הנאשם, עוד בהיותו קטין. אלא שנכח מעשיו החמורים, כפי שהם משתקפים מן העבירות בהן הורשע בתיק דנא, אין מנוס מלהטיל על הנאשם עונש מחמיר. מי יתן והפעם יפנים את חומרת מעשיו והשלכותיהם על חייו ועל כל היקרים לו וישכיל לתקן דרכיו עם שחרורו.

40. על יסוד מקבץ השיקולים שמניתי לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 שנות מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 30.3.2017.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירת נשק מסוג פשע ויורשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירת נשק מסוג עוון ויורשע בגינה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח אייר תשע"ח, 03 מאי 2018, בנוכחות הצדדים.